

Beste lezer,

Tijdens mijn onderzoek voor dit boek ging ik langs bij de **Internationale Hogeschool voor Stotteraars**. Ze wilden daar niet met me praten, want het bestaan van deze school moet topgeheim blijven, maar terwijl de beveiliging mij het gebouw uit duwde, zag ik een kluisje van een leerling openstaan. Er lag een stapel papieren in, en een paar boeken. Snel pakte ik de hele stapel uit het kluisje en rende weg. Ze probeerden me te pakken te krijgen, maar ik was te snel. Buiten keek ik eens goed naar wat ik had meegenomen.

Die boeken hadden heel vreemde titels:

Er zaten ook wat losse blaadjes tussen die uit boeken waren gescheurd:

STOTTERSPREEKBEURT

Opdracht: Stotter zo veel mogelijk bij alle woorden met de letter P en B

Onderwerp: Paarden met Baarden

REKENEN VOOR STOTTERAARS

STEL: Een stotteraar leest voor: 'Acht acht acht acht tien.'

VRAAG: Welk getal bedoelt de stotteraar?

ANTWOORD:

8-8-8-8-10

8-8-8-18

8-8-18

8-18

18

En in één van de boeken zat een krantenknipsel:

Stotteraars Uruguay winnen WK Oezbeken in tranen

Julia in de Journalist
Parijs

Van tevoren werd het al '*De strijd der ti-ti-ti-tanen*' genoemd: de WK-finale Stotteren tussen Uruguay en Oezbekistan. Dat bleek te kloppen. Na een heel spannende wedstrijd was de stand gelijk en moesten er *plofklank-penalty's* genomen worden.

In de eerste ronde moesten de stotteraars van beide landen zo lang mogelijk stotteren, bij elke letter van het alfabet. De jury keek niet alleen naar lengte, maar ook naar kwaliteit en originaliteit van de stotTERS. Al meteen was duidelijk dat Uruguay op dit gebied toch echt de beste stotteraars ter wereld heeft.

Maar Oezbekistan kwam terug in de tweede ronde: *het synchroon-stotteren*. Tijdens die ronde vertellen vijf stotteraars wat ze vanochtend hebben geleden, waarbij ze allemaal op precies hetzelfde moment en dezelfde manier moeten stotteren. De prestatie van de vijf Oezbeekse stotteraars was indruk-

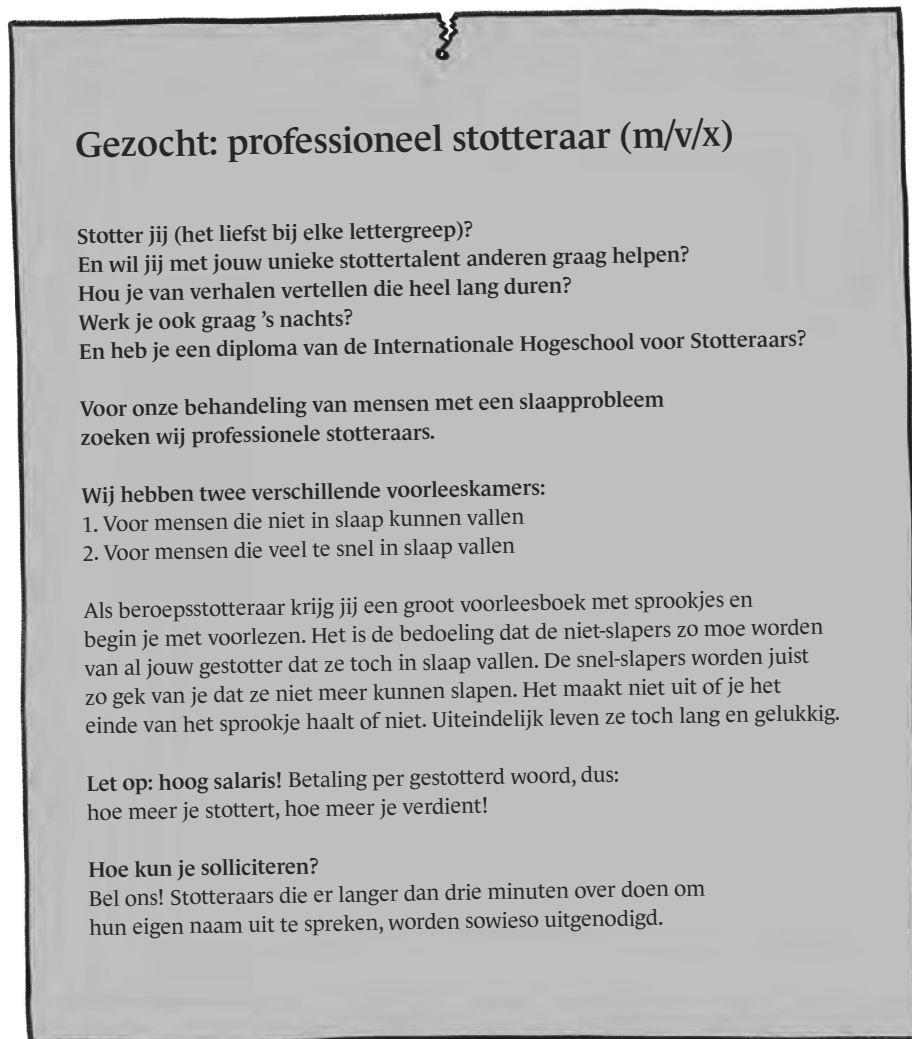
wekkend, en hun ontbijt klonk ook nog eens heerlijk!

De derde en vierde ronde brachten geen winnaar, dus moesten er *plofklank-penalty's* worden genomen. Telkens moest een stotteraar het woord '*penalty*' zeggen, en de tegenstander moest inschatten hoeveel seconden hij daarbij zou stotteren. Deze beslissende ronde duurde lang, omdat na elke penalty veel speeksel van het veld moest worden geveegd. Uiteindelijk won Uruguay met één stotterseconde verschil.

'Ik heb hier geen woorden voor,' zei de aanvoerder na afloop. 'Of nou ja, ik heb eigenlijk maar één woord.' Over dat ene woord deed hij vervolgens een minuut of tien, maar toen begreep de aanwezige pers dat hij 'Geweldig!' wilde zeggen. De stotteraars van Oezbekistan probeerden ook te vertellen hoe ze zich voelden, maar stotteren wordt natuurlijk erger als iemand boos of verdrietig is. Sommige journalisten staan nu nog te wachten op het antwoord. Zodra dat bekend is, leest u het in deze krant.

Het laatste stukje papier dat ik had meegenomen, moet aan een prikbord hebben gehangen: het gaatje van de punaise was nog te zien.

Oké, oké. Ik moet hier eerst iets bekennen, denk ik.

Sorry.

Dit is allemaal verzonnen.

Ja, zeg! Heb ik dit hele stuk
dan helemaal voor niks gelezen?

Stotteren is geen mysterie.
Dit boek is geen fantasieboek.
Dus:

1. De Internationale Hogeschool voor Stotteraars?

Bestaat niet. Stotteren kun je niet leren. Je hebt het of je hebt het niet. En als je het hebt, is dat soms ontzettend irritant. En soms heel grappig. En ik kan het weten, ik stotter zelf ook.

2. Het WK Stotteren?

Is er nooit geweest. Stotteren is geen sport, niet iets waar je heel goed in kan worden en dan je geld mee kan verdienen. Er bestaan geen professionele stotteraars.

3. Gezocht: stotteraar?

Was het maar waar. Misschien word jij later leraar. Of tekenaar. Of goochelaar. Maar van stotteren kun je echt je beroep niet maken.

EN DAAROM

is dit het enige hoofdstuk in dit boek waarin je het woord 'stotteraar' hebt gelezen.*

Want je *bent* geen stotteraar.
Je stottert.
Je *hébt* het (soms of vaak of altijd).
Je *dóét* het (soms of vaak of altijd).
Maar je *bént* het niet (nooit!).

Zo.
Dat wilde ik even hebben gezegd.
Nu gaan we echt beginnen.

Groetjes,

Jelmer Soes

Stotteraar Schrijver die stottert

* Nou ja, dat is niet helemaal waar, op de bladzijden 29, 30, 72 en 74 staat het woord nog wel, maar verder nergens. Beloofd!

veel
VOOR
KOMENDE
vRAAG

ZIJN ER VEEL MENSEN DIE STOTTEREN?

Van elke honderd kinderen zijn er ongeveer vijf die stotteren.
Vier van hen stotteren niet meer als ze wat ouder zijn, één nog wel.
Dat komt niet doordat die vier heel hard hun best hebben gedaan om
van het stotteren af te komen en die ene niet.
Nee, die vier hadden gewoon geluk.
En die ene heeft (heel veel) pech.

Dus: van elke honderd volwassen mensen op de wereld stottert er één.

